

1. І прийшов Йосип, і розповів фараонові та й сказав: Мій батько, і брати мої, і їхні отари, і худоба їх, і все їхнє прибули з ханаанського Краю. І ось вони в країні Гошен.

2. І взяв він із своїх братів п'ятеро чоловіка, та й поставив їх перед лицем фараоновим.

3. І сказав фараон до братів його: Яке ваше зайняття? А вони відказали фараонові: Пастухи отари раби твої, і ми, і наші батьки.

4. І сказали вони фараонові: Ми прибули, щоб мешкати в краї цім, нема бо паші для отари, що є в рабів твоїх, бо в ханаанському Краї тяжкий голод. А тепер нехай же осядуть раби твої в країні Гошен.

5. І промовив фараон до Йосипа, говорячи: Батько твій та брати твої прибули до тебе.

6. Єгипетський край він перед лицем твоїм. У найліпшій місці цього краю осадить батька свого та братів своїх, нехай осядуть у країні Гошен. А коли знаєш, і між ними є здатні люди, то зроби їх зверхниками моєї череди.

7. І привів Йосип батька свого Якова, та й поставив його перед лицем фараоновим. І Яків поблагословив фараона.

8. І промовив фараон до Якова: Скільки днів часу життя твого?

9. А Яків сказав до фараона: Днів часу мандрівки моєї сто й тридцять літ. Короткі та лихі були дні часу життя мого, і не досягли вони днів часу життя батьків моїх у днях часу мандрівки їхньої.

10. І Яків поблагословив фараона, та й вийшов від обличчя фараонового.

11. І осадив Йосип батька свого та братів своїх, і дав їм володіння в єгипетській країні, у найкращім місці цієї землі у країні Рамесес, як наказав був фараон.

12. І постачав Йосип хліб для батька свого й братів своїх, та для всього дому свого батька відповідно до числа дітей.

13. А хліба не було в усім тім краї, бо голод став дуже тяжкий. І виснажився єгипетський край та Край ханаанський через той голод.

14. І зібрав Йосип усе срібло, що знаходилося в єгипетським краї та в Краї ханаанським, за поживу, що вони купували. І Йосип вніс те срібло до фараонового дому.

15. І вичерпалося срібло в краї єгипетським та в Краї ханаанським. І прибув увесь Єгипет до Йосипа, говорячи: Дай же нам хліба! Нащо нам умирати перед тобою, тому що вичерпалося срібло?

16. А Йосип сказав: Дайте свою худобу, а я дам вам за худобу вашу, коли вичерпалося срібло.

17. І вони припровадили худобу свою до Йосипа. І дав їм Йосип хліба за коні, і за отари, і за череди худоби, і за осли. І він того року постачав їм хліб за всю їхню худобу.

18. І скінчився той рік, і вони прибули до нього другого року, та й сказали йому: Не скажемо неправди перед паном своїм, що вичерпалося срібло, а череди здобутку в нашого пана. Нічого не зосталося перед нашим паном, хібащо наше тіло та наша земля!

19. Нащо ми маємо вмирати на очах твоїх, і ми, і наша земля? Купи нас та нашу землю за хліб, і будемо ми та наша земля рабами фараонові. А ти дай насіння, і будемо жити, і не помремо, а земля не опустіє...

20. І Йосип купив усю землю єгипетську для фараона, бо єгиптяни спродували кожен поле своє, посилювався бо був голод між ними. І стала земля фараоною.

21. А народ він перепроваджував його до міст від кінця границі Єгипту й аж до кінця її.

22. Тільки землі жерців не купив він, бо для жерців була устава жити на прибутки від фараона. І вони їли свій пай, що давав їм фараон, тому не продали своєї землі.

23. І сказав Йосип до народу: Оце купив я сьогодні для фараона вас і землю вашу. Ось вам насіння, і засійте землю.

24. А настануть жнива, то дасте п'яту частину фараонові, а чотири частині будуть вам на насіння для поля й на їжу вам та тим, хто в домах ваших, та на їжу для ваших дітей.

25. А вони відказали: Ти нас удержав при житті. Нехай же знайдемо милість в очах свого пана, і станемо рабами фараонові.

26. А Йосип поклав це за постанову на єгипетську землю аж до сьогоднішнього дня: на п'яту частину для фараона. Сама тільки земля жерців не стала фараоною.

27. І осів Ізраїль в єгипетським краї в країні Гошен, і набули в нім володіння. І вони розродилися й сильно розмножилися.

28. І жив Яків в єгипетським краї сімнадцять літ. І були дні Якова, літа життя його, сто літ і

сорок і сім літ.

29. І наблизилися дні Ізраїля до смерти. І кликнув він до сина свого до Йосипа, та й промовив йому: Коли знайшов я милість в очах твоїх, поклади руку свою під стегно моє, і вчини зо мною милість та правду: Не поховай мене в Єгипті!

30. І ляжу я з батьками своїми, і ти винесеш мене з Єгипту, і поховаєш мене в їхньому гробі. А той відказав: Я вчиню за словом твоїм.

31. А Яків сказав: Присягни ж мені! І він присягнув йому. І вклонився Ізраїль на зголов'я постелі.